

# Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 74.

Fjerde Session.

53de Møde.

Torsdagen den 29de Mars.

(Fort.)

**Stampe:** Skjøndt jeg vel indseer, at det kunde være ret behageligt for Københavns Amts Repartitionsfond, om nærværende Endringsforslag kunde gaae igjennem og Ordet „luftede“ udgaae af Lovforslaget, kan jeg dog ikke stemme for dette Endringsforslag. Den meget ærede Indenrigsminister har allerede anført, hvad ogsaa er ganske vist, at de luftede Vogne, de saakaldte Omnibusser, som ere indrettede til flere Personer, baade have og maae have, uden Hensyn til det Antal Personer, de fremsføre, en betydelig Vægt, saa at de maae virke skadeligt paa Steenbroen. Dernæst maa jeg tillade mig at bemærke, at det med Hensyn til disse Vogne er meget let at afgjøre, om de høre til de her omhandlede, da man strax vil kunne see, naar man tager en saadan Vogn i Oiesyn, om den er indrettet til et vist Antal Personer. Dette er derimod ikke Tilfældet med aabne Vogne; en aaben Vogn kan meget godt fra først af være indrettet til at føre et mindre Antal Personer og kan dog i et enkelt Tilfælde meget godt bruges til at fremsføre et større Antal. En Vogn, som er indrettet til 6 Personer, kan f. Ex. i Dyrehavstiden, hvor man ikke seer saa note paa Bladsen, men tager tiltakke med den, som den er, bruges til at fremsføre en halv Snees Personer og derover, og det vilde dog være haardt, om man, fordi en Mand i Dyrehavstiden benyttede en saadan mindre Vogn til dermed at tjene nogle Penge ved at transportere Folk til Dyrehaven, saa vilde paalægge ham, at han hele Aaret igjennem skulde have bredfælgede Hjul paa denne Vogn. Jeg troer ogsaa, at man meget let kunde komme til det Resultat, isald Endringsforslaget blev vedtaget, at Loven kom til

at gjælde om saagodt som alle aabne Vogne; thi enhver Vogn kan jo indrettes til Fragtførsel. Jeg vil i saa Henseende tillade mig at henvise til et Slags Vogne, som meget ofte benyttes til Fragtførsel, nemlig de saakaldte Extrapostvogne, som bruges til at ledsage Dilligencer og agende Poster, og som oftest ikke fremsføre Andet end Fragtgodt, og det er da vel ikke den ærede Landsithingsmands Mening, at alle disse Vogne skulde have bredfælgede Hjul? Det er allerede ved Sagens forrige Behandling udhævet af en æret Landsithingsmand, som sidder foran mig (Beutner), hvad ogsaa idag er berørt af den meget ærede Indenrigsminister, at det vilde være betænkeligt at udvide Pl. 27de Mai 1848, som alene gjælder Hovedlandeveiene, til at gjælde for enkelte mindre Landeveie, og det kunde uden tvivl give Anledning til Reclamationer ogsaa for andre mindre Landeveies Bedkommende, som, skjøndt ikke saa stærkt besværede, som de nævnte Veie, dog kunne være meget stærkt besværede. Det er mig bekendt fra den Kreds, hvori jeg lever, at det i sin Tid har været paa Bane at indføre bredfælgede Hjul paa en mindre Landevei, nemlig paa Veien fra Maribo til Vandholm, men det fandt meget stærk Modstand i Amtet selv. Jeg kan saaledes af de anførte Grunde ikke stemme for Endringsforslaget.

**Beutner:** Der var i den ærede Forslagsstillers Ytringer Adskilligt, som jeg troer ikke vedkommer Sagen, og som jeg derfor skal tillade mig at lade være ubesvaret, men, naar han yttrede, at det i Udvalget havde været under Forhandling, og henviste til, hvad jeg ved Sagens 1ste Behandling udtalte i den Anledning, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der staar: under Forhandlingerne gjorde den ærede Rigsdagsmand den Bemærkning. Jeg troer altsaa, at jeg med Grund kunde sige, at Sagen ikke